

- 3) Amennyiben az előző kérdésre adott válasz igen, az esetben megfelel-e az objektív tényeken alapuló tényállás feltárás követelményének azon eljárás, amelyben az adóhatóság a héalevonási jogával élni kívánó adóalany és alvállalkozója gazdasági kapcsolatát irracionálisnak és indokolatlannak minősíti, ennek tényét azonban kizárólag az alvállalkozó alkalmazottai egy részének tanúvallomására alapozza, anélkül, hogy objektív tények alapján feltárná a szerződés tárgyát képező gazdasági tevékenység jellemzőit, speciális körülményeit és az érintett gazdasági környezetet, meghallgatná az adózó és a láncolatban részt vevő alvállalkozó cégek döntési kompetenciával rendelkező vezetőit, továbbá ez esetben releváns-e az adózó, avagy a láncolat tagjainak teljesítőképessége és szükséges-e arra nézve szakértőt bevonni?
- 4) Összhangban áll-e a 2006/112 irányelv rendelkezéseivel és a tényleges érvényesülés elvével az a nemzeti értelmezés és gyakorlat, hogy a héalevonás anyagi és alaki feltételeinek teljesülése és az elvárható észszerű intézkedések megtétele esetén az Európai Unió Bírósága ítéleteiben nevesített, a héalevonást meg nem alapozó, objektívnek nem minősülő körülmények alapján látja az adóhatóság bizonyítottan az adócsalást, és megtagadja a héalevonási jogot, csak azért, mert ezen körülmények a feltárt láncolat vizsgált tagjainál összességében kellően nagy számban fordulnak elő?

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006, L 347., 1. o.)

A Törvényszék (hatodik tanács) T-538/18. sz., Sigrid Dickmanns kontra EUIPO ügyben 2019. június 11-én hozott ítélete ellen Sigrid Dickmanns által 2019. augusztus 23-án benyújtott fellebbezés

(C-631/19. P. sz. ügy)

(2020/C 95/08)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Sigrid Dickmanns (képviselő: H. Tettenborn Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A Bíróság (hatodik tanács) 2020. február 5-i végzésében a fellebbezést elutasította, és úgy határozott, hogy a pervesztes fél maga viseli saját költségeit.

A Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Magyarország) által 2019. szeptember 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-656/19. sz. ügy)

(2020/C 95/09)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Összeegyeztethető-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: héairányelv) 147. cikkével az a tagállami gyakorlat, amely a külföldi utasnak történt hozzáadottértékadó-mentes termékértékesítés egyik fogalmi elemeként meghatározott „személyi poggyász” fogalmát a turistaforgalom vámkönnyítéseiről szóló, New Yorkban 1954. június 4-én kelt Egyezmény, valamint az Egyezmény Kiegészítő Jegyzőkönyvében használt személyes útiholmi fogalmával, illetve az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2446 számú felhatalmazáson alapuló rendelet 1. cikkének 5. pontjában írt „poggyász” fogalmával azonosítja?
- 2) Amennyiben az adott válasz nemleges, akkor milyen módon kell meghatározni a héairányelv 147. cikkében rögzített „személyi poggyász” fogalmát annak ismeretében, hogy a héairányelv ilyen fogalom meghatározást nem tartalmaz? Összeegyeztethető-e a közösségi jog rendelkezéseivel az a nemzeti gyakorlat, hogy a tagállami adóhatóságok kizárólag a „szavak általános értelmére” hivatkoznak?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a héairányelv 146. és 147. cikkének rendelkezéseit, hogy amennyiben az adóalanyt a külföldi utas részére történő termékértékesítés címén adómentesség a héairányelv 147. cikkének megfelelően nem illeti meg, úgy szükség szerint vizsgálni kell a héairányelv 146. cikke alapján az exportértékesítéshez kapcsolódó adómentesség fennállását az Uniós Vámkódexben, illetve a felhatalmazás alapján kiadott jogi aktusban meghatározott vámalakiságok elmaradása ellenére is?
- 4) Amennyiben az előző kérdésre adandó válasz szerint a külföldi utasra vonatkozó adómentesség hiányában az ügylet export címén héamentességben részesülhet, minősíthető-e exportértékesítés jogcímén történő héamentes értékesítésnek a jogügylet akkor, ha a vevő szándéka a megrendelés időpontjában ezzel kifejezetten ellentétes volt?
- 5) Amennyiben a 3. és 4. kérdésre adott válasz igenlő, a perbelihez hasonló, azaz olyan esetben, amikor a számlakibocsátó a teljesítés időpontjában tudott arról, hogy a termékek beszerzésére továbbértékesítési céllal került sor, a külföldi vevő ennek ellenére külföldi utasként kívánja kiléptetni a megvásárolt termékeket, tehát a számlakibocsátó rosszhiszeműen állított ki a külföldi utas adó visszaigénylésére szolgáló adó-visszaigénylő lapot és térítette vissza külföldi utasnak járó adómentesség címén az áthárított hozzáadottértékadót, összeegyeztethető-e a héairányelv 146. és 147. cikkével, valamint az adósemlegesség és arányosság uniós elveivel az a tagállami gyakorlat, hogy az adóhatóság a tévesen a külföldi utasnak való értékesítés címén bevallott és megfizetett adó visszatérítését anélkül tagadja meg, hogy a termékértékesítést exportértékesítésnek minősítené, és az ennek megfelelő korrekciót elvégezné annak ellenére, hogy a termékek útipoggyászként való kiléptetése Magyarországból vitán felül megvalósult?

⁽¹⁾ HL 2006, L 347., 1. o.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2019. szeptember 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(C-717/19. sz. ügy)

(2020/C 95/10)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperes: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága